

гряваше слънце-то, тутакси осветляваше прозорцы-ты, и извѣстваше врѣмя-то на събужданіе той. Той часъ катося исправи и съдна до прозореца си, пролѣтна-та красота развеселяваше зрѣніе-то ѝ. Подъ кулж-тж ся простирахъ въ градинж-тж разсиленены-ты овошкы и разноцвѣтны-цвѣтя на разны видове. Отстранж на доло простираше ся една градина, съвсѣмъ украсена отъ чървены-ты и бѣлы прѣкрасны цвѣтя, а отъ другж-гж странж ся глѣдахъ веселы села, богаты нивы житопосяны, и ливады (чайре) напѣстрены отъ цвѣтя и увѣнчены съ горысти планины. Софія като падна на колѣны пакъ благодареше Богу, че ъж доведе да живѣе у весель домъ, иъ още по вече за добро-то на домогоспожж-тж.

Г-жя Линдія бѣше въистиннж чядо любива майка на Софія, иъ и момиче-то ся обносяше камъ неж съ най-живж-тж си дщеринж любовь, като прѣдваряше съ усердіе по-малкы-ты си желанія. Много-пѣтъ ирѣдъ да поиска иѣчто, едва отвореше уста си, и Софія тичяше да